

Een Scanner

Zowat midden in de jaren 70, 1970 welteverstaan, dook de scanner op en dat zorgde voor een heuse revolutie in de medische beeldvorming. Vandaag wordt 'een scanner' vaak voorgeschreven en zo'n onderzoek gaat vaak gepaard met heel wat angst. Onterecht overigens: het is een pijnloos onderzoek, het maakt géén hoop lawaai en dat het er indrukwekkend uit ziet komt door de ietwat futuristische look van het toestel, meer niet.

Door Apr. N. Dumont

Een 'scanner' (van het Engelse to scan: grondig aftasten) is gebaseerd op hetzelfde principe als de klassieke radiografie, maar in plaats van radiografische platen maakt ze gebruik van een informaticasysteem dat de gewenste beelden reconstrueert. Met deze techniek kan men beelden maken die men onmogelijk met de klassieke radiografie kon bekomen en bovendien is de dosis x-stralen die toegediend moet worden aan de patiënt ook kleiner.

Hoe werkt het?

De scanners die vandaag gebruikt worden, zijn toestellen met een continue rotatie. Ze kunnen het lichaam in enkele seconden tijd 'aftasten' dankzij een soort buis met X-stralen die rond de patiënt draait. Die beelden worden door de computer verwerkt om zo tot 'dwarsdoorsneden' te komen. Bij sommige onderzoeken moet een contraststof toegediend worden om bepaalde structuren meer zichtbaar te maken. In dat geval is het belangrijk te melden dat u last hebt van eventuele allergische reacties of ook van nierinsufficiëntie of diabetes.

Hoe verloopt het?

Als een contraststof moet worden toegediend, moet de patiënt sinds minstens vier uur voor het onderzoek nuchter zijn en blijven (niet eten, drinken of roken). Tijdens het onderzoek ligt de patiënt op een tafel die in de tunnel van de scanner schuift en hij of zij moet dan ongeveer tien tot twintig minuten bewegingloos blijven. Het onderzoek is niet pijnlijk, maar wel niet zo makkelijk te verdragen voor patiënten met claustrofobie.

Wanneer moet het?

Met de scanner kan men anomalieën opsporen en dat kan nuttig zijn voor heel wat indicaties. Men kan bijvoorbeeld een scanneronderzoek doen van de thorax, van de neus de keel en het oor, van het gelaat, de ledematen, enzovoort.

Soms worden er ook onderzoeken uitgevoerd met een scanner –voor diagnose of therapie– zoals bijvoorbeeld de punctie van een tumor, het draineren van een abces of de infiltratie van de discus hernia.

Net zoals alle onderzoeken met medische beeldvorming, laat een scanneronderzoek niet altijd toe dat men de oorzaak van de symptomen vinden kan. Het is geen onfeilbaar onderzoek. ■